

**Echte schoonheid
zit van binnen**

**Lotty Rothuizen
Tekststudio Schrijven en Schrappen**

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Inhoudsopgave

<u>ZON, HOTPANTS EN EEN LOLLY</u>	4
<u>IK WIL DE BILLEN VAN JENNIFER LOPEZ</u>	8
<u>EERST DE HOND. DAN DE REST.</u>	13
<u>COCKTAILWORKSHOP</u>	17
<u>THE FLYING DEVILS</u>	21
<u>VERLANGEN</u>	25
<u>IK BEN DE PERFECTE VROUW</u>	28
<u>JE ZAL HET MAAR HEBBEN</u>	30
<u>OVER LOTTY ROTHUIZEN @LIEVELOTTY</u>	35

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Zon, hotpants en een lolly

geplaatst op 29 mei 2012

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Maanden hebben we hierop moeten wachten. De zon staat nu te branden aan de hemel. Vanaf de andere kant van het water schijnt hij irritant in mijn ogen.

Maar ik geniet.

Ik geniet van de warmte. Van de geluiden. Van de kinderen die weer druk zijn met onbenullige spelletjes die hun fantasie prikkelen. Met plastic zakken gevuld met water. Met kuilen, modder en duikbrillen. Even weg van de computers en games.

Dit jaar heb ik de bikini-ellende achter me gelaten. Ik draag nog steeds een bikini en ik vind mezelf nog steeds *niet* bikini-proof. Het is zelfs zo dat ik me erbij heb neergelegd dat ik dat ook niet meer ga worden. De pondjes en de zwaartekracht gaan steeds meer terrein winnen. *Better get used to it!* Dus ik kijk niet naar mezelf maar ik kijk om me heen.

In mijn gezichtsveld komen drie meisje staan. Als zij zich zorgen maken om hun lichaam, weten ze dat in ieder geval goed te verbergen.

In niets verhullende topjes en strakke hotpants lopen ze giechelend op de rand waar het zand overgaat in water. Hun lichamen hebben jaloersmakende vormen maar aan hun gezichtjes zie ik dat ze nog in de brugklas zitten. Ze hebben alle drie lang haar waar ze veel mee schudden als ze hun hoofd in hun nek gooien bij het lachen. Ik zie hoe ze schalkse blikken over hun schouders naar de jongen achter mij worden werpen.

De jongen heeft zijn kleren nog aan en leunt schijnbaar achteloos op zijn fiets terwijl hij gebiologeerd naar de meisjes kijkt. Hij zuigt op een lolly, het stokje steekt uit zijn mond. Het ziet er stom uit maar hij is met zijn gedachten en zijn hele lijf bij de meisjes die daar staan.

En zij weten dat.

Zonder te horen wat ze tegen elkaar zeggen, is aan hun lichaamstaal af te lezen dat ze vooral met zichzelf bezig zijn en niet

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

echt met elkaar. Ze maken foto's van elkaar.

Om de beurt maakt een van hen foto's van de andere twee. Aangemoedigd door de hitsige ogen van Lolly, staan ze tot hun enkels in het water. Hun haren wapperen in de wind. Ik zie hoe hun silhouetten scherp aftekenen tegen het felle zonlicht: donkere lichaamscontouren tegen de blauwe lucht.

Lachend buigen de twee meisjes zich in een identieke beweging voorover en tuiten overdreven hun lippen.

Ze kussen elkaar.

Eigenlijk is het geen kus. Het is een fotokus. Een *duckface*.

Hun lippen raken elkaar waarschijnlijk nauwelijks maar de suggestie laat de mond van Lolly openvallen. Ze raken op dreef en er wordt een lesbische show opgevoerd. Als prachtige MTV-meisjes maken ze erotische bewegingen met hun perfect gestroomlijnde lichamen. Klik- klik-klik doet de Blackberry. Een middelvinger gaat bij wijze van groet omhoog.

Klik-klik.

Borsten worden in een snelle beweging verder omhoog geduwd in de push-ups. De meisjes staan tegenover elkaar, hun borsten raken elkaar net zo voorzichtig als hun lippen hiervoor deden.

Ze lijken bedreven in dit spel.

Dan komt er een jongen aanlopen. Hij loopt naar Lolly toe. Even lijkt het of Lolly uit een droom ontwaakt. Hij geeft zijn vriend een *high five* en als hij zich omdraait om het schouwspel te volgen, zijn de meisjes uit het water verdwenen. Huppelend en uitbundig komen ze naar de pas gearriveerde vriend. Ze lachen en omhelzen hem. Hij krijgt dezelfde kusjes als zij elkaar zojuist nog gaven. Hun borsten duwen stevig tegen zijn torso. Zijn handen glijden met gemak in een vloeiende beweging over hun rug naar hun billen. Als ze hij ze alle drie op deze manier heeft begroet, pakt hij onverstoord een pakje sigaretten uit zijn borstzak en deelt ze uit.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Jaloezie welt op en Lolly voelt een steek in zijn onderbuik.

Het mooiste meisje bedankt voor de sigaret en trekt onverwacht de lolly uit Lolly's mond.

Ze likt eraan om te proeven.

Ze zuigt even flink en geeft hem dan terug.

Lolly heeft al die tijd zij adem ingehouden. Dit is de mooiste dag uit zijn leven.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Ik wil de billen van Jennifer Lopez

geplaatst op 4 oktober 2012

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Péts!

Mijn kont.

Met een ruk draai ik me om. Ik kijk in het grijnzende gezicht van mijn tienjarige zoon. Hij heeft het helemaal ontdekt. De billen van zijn moeder.

Kijken. Knijpen. En nu dus ook slaan. Hij geniet er zichtbaar van.

Boys will be boys.

Als meisje werd ik al Butty genoemd vanwege mijn geprononceerde billen.

Als het mijn beurt was om de afwas te doen, stonden de vrienden van mijn broer op een afstandje te kijken. Ze hielden hun adem in als ik mijn kont niet kon stilhouden bij het schuren van de pannen.

Butty

Niet een naam om trots op te zijn als je 16 bent.

Tegen de tijd dat mijn vriendinnetjes aan hun eerste beha toe waren, had ik de billen van Jennifer Lopez.

De natuur houdt er een evenwichtige verdeling op na. Het is billen òf borsten. Weinig vrouwen krijgen allebei. En als dat wel zo is zijn ze 'wel heel erg goed bedeed'.

Zo zijn de billen- en borstenmannen ontstaan.

'Ik ben een echte borstenman'.

'Mwah, ik weet niet. Doe mij maar een paar goeie billen. Ja, ik ben meer een billenman.'

Niemand die opkijkt van zo'n gesprek in de kroeg. Het wordt pas

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

gek als je in geen van beiden belangstelling toont.

Mijn halve leven heb ik rondgerend in de horeca. Ik hoorde niet anders.

Mijn billen waren strak als leer, hard als staal en rond als een appel. Maar nu?

Mijn billen. Ik zit er maar mee.

Sinds ik de horeca de rug heb toegekeerd, ben ik letterlijk zitvlees aan het kweken.

Mijn billen vormen steeds meer een veilige thuisbasis. Waar ik gerust op kan terugvallen.

Mijn lief, die een echte billenman is, is daar natuurlijk mede schuldig aan. Alles wat je aandacht geeft, groeit.

Ik kan natuurlijk gaan spinnen, fietsen of hardlopen.

Maar ik kies voor een andere oplossing. Een makkelijke.

Dus waag ik me voor het eerst op een website met figuurcorrigerend ondergoed.

Body Smoother.

Bum, Tum & Thigh Reducer.

Tummy Flattening Bikini Brief.

Opwindende namen. Veelbelovend. Ik word er hebbertig van. Ik wil ze allemaal!

De opwindende namen staan helaas voor het allerlelijkste ondergoed dat ik ooit heb gezien.

Huidkleurig. Stretch. Dik.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Kortom: niet geil. En ook nog veel te duur.

Zuinig als ik ben loop ik eerst nog eens langs *Zeeman* en koop voor € 3,95 een corrigerend hemdje. Eerst maar eens kijken of ik het wat vind.

Thuis worstel ik me in het loeistrakke ding.

Wauw! Het resultaat is verbluffend.

Maar het hemdje drukt niet alleen mijn buik plat. Ook mijn borsten zijn verdwenen.

Even de hond uitlaten, voelen hoe mijn nieuwe bovenlichaam zit.

Halverwege het blokje om raak ik buiten adem. Mijn ribben worden samengedrukt door het Zeeman-harnas. Ik kan alleen nog oppervlakkig ademhalen. Hyperventileren. Zweten.

Thuisgekomen weet ik me uit het hemdje te bevrijden. Een prestatie op zich. Ik gooi het ding in een hoek en eigenlijk was ik het al vergeten...

...tot afgelopen weekend.

We hebben een feestje.

Beetje flitsend. Beetje leuk. Hoge hakken, beetje dansen, beetje sjansen. Daar hoort een jurkje bij. Beetje flitsend. Beetje leuk. Beetje strak.

Beetje strak?

Ik sta voor de spiegel. Zó strak zat het eerst toch niet?

Klopt. Zo strak zat 'ie eerst niet. *Nu wel.*

Ik draai nog een rondje en nog één...

Jemig. Die kont. Dit kan echt niet meer!

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Net als ik in huilen wil uitbarsten (want daar ben ik goed in), denk ik aan het hemdje in de kast.

Dat is mijn redding voor vanavond.

Ik zet de schaar in de schouderbandjes en knip de boel min of meer recht af. Ik stap in het 'rokje' en ik slink.

Ik slink twee maten.

Ik trek het flitsende jurkje er overheen aan en ik zie billen zo strak als leer, hard als staal en rond als een appel.

Ik dans de hele nacht. Met hele kleine pasjes. Want mijn dijen worden stevig bij elkaar gehouden door 80% polyamide, 19% elasthan en 1% katoen.

Aan het eind van de avond ben ik een paar kilo lichter. Je gaat behoorlijk transpireren van 80% polyamide, 19% elasthan en 1% katoen.

's Nachts heb ik hulp nodig om me te verlossen uit mijn *home-made-magic-bibster**. De ervaren handen van mijn lief en een schaar moeten er aan te pas komen.

Niet sexy.:-)

Een beetje verdrietig moet ik constateren dat 'mijn' Jennifer Lopez-billen al jaren geleden definitief afscheid van mij hebben genomen.

Maar hey, het gaat toch niet om de vorm maar om de inhoud? Echte schoonheid zit van binnen.

Om het verval te vertragen ben ik gaan hardlopen. Samen met mijn lief. En zo lang hij nog zegt: "Loop jij maar voor me schatje" voel ik me een winnaar.

*Patent is inmiddels aangevraagd.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Eerst de hond. Dan de rest.

geplaatst op 26 november 2012

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

De wekker gaat. Welke dag is het vandaag? Ik weet het weer. Het is maandag. Ik moet eruit. De normale routine begint weer.

'Wakker worden Mick' zeg ik terwijl ik het licht in de jongenskamer aan doe. Er komt nog net een pluk haar boven het dekbed uit. Ik aai erover en zeg het nog een keer.

In badjas en met koeienklompen aan mijn voeten klos ik de trap af. Keuken. Licht. Espressoapparaat. Woonkamer. Licht.

'Hééé Noé' zeg ik met een zangerige stem. Er komt beweging in haar staart en haar bruine ogen kijken omhoog. Maar ze blijft roerloos liggen.

Kom, chocopops, melk. Vriezer, brood. Sapje.

Espresso.

'Waar is mijn joggingbroek?' wordt vanuit de verte gegild. Ik reageer niet. *Kijken*, denk ik.

Ik klos de trap weer op. Boven staat Mick. Wilde haren en een lekker lijfje in een *Coolcat* boxershort. Nog voor hij iets kan zeggen wijs ik naar de waslijn. 'O.' zegt hij.

Douchen doe ik straks. Even iets makkelijk aan.

Terwijl ik de hond roep, trek ik mijn jas aan. Ze blaft ongeduldig. 'Ksss...' zeg ik.

Riem om, sleutels pakken. 'Tot zo!' roep ik 'Chocopops staan op het aanrecht.'

We wandelen door de straat naar de plasplaats. Na dertien jaar vind ik het ineens bespottelijk om te zien. Hoe wij, hondenbezitters, dag in dag uit, jaar in jaar uit, drie of vier keer per dag ons huisdier moeten laten ontlasten.

's Morgens zijn we op ons belachelijkst. Vooral in het weekend. Pyjama of joggingbroek, laarzen of pantoffels. Misschien niet eens een onderbroek aan. Uitgelopen mascara en seksharen.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Eerst de hond. Dan de rest.

Shit.

Mijn hond zakt door haar achterlijf midden op de stoep. Haar rug een beetje bol, staart omhoog. Hét moment om tralala om je heen te kijken. Het blijft –ook na dertien jaar- hoe dan ook gênant om te kijken hoe een ander poept. Ook al is het een hond.

Maar dan zie ik hem aan komen lopen. De heerlijke buurman van een eindje verderop. Die verschrikkelijke lekkere buurman. Beschaamd kijk ik snel de andere kant op. Recht in de drol. We wonen in een nette buurt. We hebben opruimplicht. Ik draai me weer om en kijk nu in het heerlijke gezicht van buurman. Hij heeft zich wel gedoucht. En geschoren. En zijn tanden gepoetst. Denk ik.

Hij kijkt van mij naar de drol, naar mijn hond.

Zijn hond kan het wél ophouden.

En dan doet hij iets wat ik niet had verwacht. Uit zijn zak haalt hij een zakje. Een felrood poepzakje en geeft het aan mij. Ik vind het een haast liefdevol gebaar. Zijn vingers raken de mijne. Onze blikken haken een paar seconden in elkaar. Ik opgewonden. Hij geamuseerd.

Als het tromgeroffel in mijn hoofd stopt merk ik zijn afwachtende houding op. O ja:

Shit!

Ik buk en vouw het zakje om mijn hand. Onhandig pak ik de drol tussen mijn vingers. Is dit zakje echt waterdicht? Ik moet mijn hele hand om de warme dampende massa vouwen anders gaat het fout. Nu moet ik in één beweging het zakje om de drol heen vouwen. Bezweet en met een rood hoofd kijk ik omhoog.

Shit!

Hij staat te wachten. Waarop?

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Als ik opsta knoop ik de poepzak zo nonchalant mogelijk dicht. Hij doet of hij het niet ziet. Samen lopen we nog een stukje op. Zonder praten, zonder elkaar aan te kijken. Ik hoor het suizen van mijn bloed dat door mijn aderen stroomt. Ik voel het bonken van mijn hart.

Onopvallend stop ik de hand die om de drol is gevouwen in mijn jaszak. Ik kan het niet. Flirten met een drol in mijn hand.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Cocktailworkshop

geplaatst op 27 november 2012

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Ik ben uitgenodigd door de dames van [k-eet](#), Annette en Danielle.

Ex-collega's uit het oude vak. Hard werken, weinig verdienen.
Horeca.

Inmiddels zijn zij een cateringbedrijf begonnen en ik mijn schrijfbedrijf. Twee toffe wijven. Misschien wel de leukste klanten die ik heb.

Ik ben uitgenodigd voor de cocktailworkshop die vandaag wordt gegeven aan het personeel. Handig voor mij als ik er een stukje over ga schrijven. Er is een fotograaf aanwezig voor de persfoto's en lancering op de website.

In het restaurant staat de speciaal voor hen gebouwde flitsende witte mobiele cocktailbar opgesteld. Wit gelakte panelen die door blauwe lampen worden uitgelicht. Achter de bar aan de muur een grote banner met daarop *k-eet-zinnenprikkelend*. Het ziet er gelikt en professioneel uit.

Ik ben laat. De workshop is in volle gang. De sfeer zit er al aardig in. Ik kus wie ik kussen kan en schud onbekende handen. Allemaal dames van mijn leeftijd die af en toe voor geld en veel lol in de catering staan.

Op een afstandje blijf ik kijken naar de barman die vakkundig uitleg geeft over de verhoudingen alcohol en sap waaruit cocktails bestaan. Ik herken hem ineens: tien jaar geleden was hij die kleine glazenhaler van de donderdagavond.

Maar nu...!

'Wat is *hij* leuk opgedroogd' fluister ik bij Daan in haar oor. 'Ja goed hè' zegt ze 'en dan heb je zijn broertje nog niet gezien...' Ze kijkt me ondeugend aan.

De barman laat zien hoe je een cocktail moet shaken. Hij slaat een groot glas in de opening van de glanzende cocktailbeker en begint hem naast zijn hoofd stevig maar beheerst te schudden. De ijsblokjes maken een rinkelend geluid.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Hij kijkt de vrouw naast hem aan en zegt: 'Nu jij. Dit doe je lang en hard.' Daan en ik kijken en elkaar veelbetekenend aan.

De fotograaf neemt de tijd om zijn verlichting aan te passen. De bar en alles eromheen baden in een rode gloed. Je zou bijna vergeten dat het nog maar vier uur 's middags is.

Hapjes worden rondgebracht. Door Het Broertje. Het kan niet anders.

Ik glimlach naar hem terwijl ik een balletje van de schaal pak. Net als ik een hap neem van de hete gefrituurde risottobal, voel ik een hand op mijn schouder. Als ik me omdraai voel ik hoe een straaltje vet langs mijn mondhoek richting mijn kin glijdt. Ik kijk in het gezicht van weer een andere barman.

Wat lijken ze allemaal veel op elkaar!

'Welke cocktail zal ik voor jou maken?' zegt hij terwijl hij zijn witte tanden bloot lacht.

Het valt me op dat alle vrouwen die hier werken over de veertig zijn. Maar de mannen... De mannen zijn stuk voor stuk jong, lekker en strak. Maar ook professioneel en behendig. Goedgekleed en charmant.

Annette komt tevreden naast me staan. 'Wat vind je ervan Lotje?' vraagt ze en geeft me een dikke knipoog. 'Dit wordt wel wat hè. Ik noem ze de lekkerste hapjes van k-eet.'

De cocktails gaan van hand tot hand en iedereen doet zijn best zoveel mogelijk verschillende cocktails te proeven zonder dronken te worden. De culinaire hapjes die worden geserveerd zijn met zorg bereid en zien er erotiserend uit. Glanzend fruit op krokante deegbakjes, stevige stengels met een romige dipsaus en oesters die glanzend in hun schelp liggen te wachten.

De fotograaf is tevreden over de opstelling en vraagt of een paar mensen voor de foto aan de bar willen staan.

Kies mij! Kies mij! wil ik zeggen. En ik schenk hem mijn

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

ik-ben-fotomodel-geweest-blik. Maar mijn blik heeft zijn uitwerking verloren. In elk geval bij de jonge fotograaf.

Hij vraagt wel aan mij of ik nog even wat schone glazen wil halen uit de keuken. 'Neem gelijk een dweiltje mee!' roept hij me nog na.

Zachtjes en zonder afscheid te nemen verlaat ik de workshop via de achterdeur. Lekker naar huis. Daar wacht een nog véél jonger ventje op me.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

The Flying Devils

geplaatst op 28 november 2012

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Het is nog maar zes uur als we vertrekken. Maar wel koud en donker. Ik probeer met geweld het BMX-fietsje in de achterbak van de Twingo te leggen.

Een nagel breekt.

Ik vloek.

Mijn zoon houdt wijselijk zijn mond. Hij weet wanneer hij me niet moet lastig vallen.

We draaien de A16 op en ik probeer me te concentreren op de weg. De koplampen van mijn achterligger prikken via mijn achteruitkijkspiegel in mijn ogen. Het natte wegdek en de duizelingwekkende hoeveelheid lampjes die erin weerschijnen leiden me af van wat ik moet doen: heelhuids en op tijd aankomen bij de *Flying Devils* in Made.

De A59. Terheijden. Nee. Ik moet de volgende hebben.

Opletten. Ik klem mijn handen nog wat steviger om het stuur.

Als ik de juiste afslag heb genomen word ik rustig. *We zijn nog nooit zo vroeg geweest* bedenk ik tevreden als ik de rotonde neem. Ik ontspan.

Het laatste stukje geef ik nog even lekker gas.

'Mam?' hoor ik een vertwijfelt stemmetje naast mij 'waar ga je naartoe?'

Als hij *deze* vraag stelt weet ik hoe laat het is. Waar ik ook naartoe rijd, het is in elk geval niet de goede kant op! Ik kijk in het donkere gat om me heen en herken inderdaad niets.

De rotonde. Dáár is het misgegaan.

Keren kan niet. We rijden op een lange rechte polderweg waar geen einde aan lijkt te komen.

'Door jou kom ik te laat...' het gezeur is begonnen.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Ik begin vreselijk te zweten onder mijn laat-ik-me-lekker-extra-warm-aankleden verpakking. Zo moeten opvliegers voelen.

'Straks kan ik niet meer meedoen...'

Ik krijg het gevoel dat mijn keel langzaam wordt dichtgeknepen. Totaal gedesoriënteerd kom ik eindelijk op een volgende rotonde aan. Bewoonde wereld. Ik begin te tellen: eerste, tweede, derde, vierde afslag. En terug gaan we weer. De donkere weg op.

'Hoe laat is het nu? We kunnen net zo goed naar huis gaan...' piept het naast me.

Als ik kon autorijden en klappen uitdelen tegelijkertijd had ik het gedaan. Maar ik heb mijn aandacht nodig voor de weg.

Tranen beginnen te prikken achter mijn ogen en in mijn hoofd heeft een stemmetje vrij-spel: *sukkel, sukkel!*

Op de tast zoek ik mijn iPhone in mijn tas. Navigatie moet ik hebben. *Nu!*

De batterij is bijna leeg. De oplader kapot. Nee, ik verzin dit niet. *I am on my own.*

De gewraakte rotonde is weer in zicht. Ze lijken ook allemaal op elkaar. Ik rijd voor de zekerheid een extra rondje. En nog een. Dan kies ik een afslag. Ik hoor zacht gesnik naast me.

Ik zie huizen en zijstraten die ik herken en slaak een zucht van verlichting. 'We zijn er bijna schat en maar een héél klein beetje te laat...' Dat laatste lieg ik, maar daar durft hij niets van te zeggen. Niet nu.

De baan is schaars verlicht. Maar dat weerhoudt de kleine fietsers er niet van om in volle vaart over het gravel te vliegen. In no time heeft Mick zijn helm opgezet en voegt zich bij de rest.

Mijn taak is volbracht. Ik hoef alleen nog maar te kijken.

Twintig kleine mannetjes vliegen op hun BMX over de baan. Ze

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

dragen felgekleurde shirtjes en dito helmen die passen bij de kleur van de fiets. Op een afstand zijn het allemaal inwisselbare Playmobil poppetjes. Stoere poppetjes. Dat wel.

Zoef. Zoef. Zoef.

Ik moet moeite doen om mijn poppetje in de poppetjesmassa te onderscheiden. Eén poppetje valt hard en ik wil al opspringen. Er springt nog een moeder op. Het is niet mijn poppetje.

Na drie kwartier racen kan ik mijn rood aangelopen poppetje en zijn BMX weer in de auto laden.

'Zag je mij?' roept hij nog opgewonden als we in de auto zitten. 'Zag je mij? Ik ging als laatste weg en kwam als tweede binnen. En die *wheelie*...! Hoe hoog ging ik?'

'Heel hoog schat. Echt héél hoog.'

Ik draai de radio aan en zet hem lekker hard. We rijden in één rechte lijn naar huis. En ik weet dat het volgende week *precies* zo zal gaan.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Verlangen

geplaatst op 29 november 2012

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Ik ben een meesteres in het weerstaan van onnodige aankopen. De meest begeerlijke *high heels* kan ik in de winkel laten staan. Stuur mij tijdens de Dolle Dwaze Dagen de Bijenkorf in en ik loop met lege handen via de draaideur weer naar buiten.

Dit heeft niets te maken met zuinigheid. Ik hou van uitgesteld genot.

Als ik iets graag wil hebben, stel ik het toch uit. Verlangen is misschien wel lekkerder dan hebben. Maar als het verlangen blijft... dán komt er een punt dat ik het ineens moet hebben.

En wel onmiddellijk.

Nú wil ik een staafmixer.

Een wat?

Een staafmixer. En ik weet ook precies welke. De Philips HR1372 met variabele snelheden, turbofunctie, dubbelwerkend blad en 700 Watt.

Naar de dichtstbijzijnde elektronicazaak dus. Nee niet de Mediamarkt. Ik ben toch niet gek! Die daarnaast.

Lief rijdt de auto voor. Opgewonden schuif ik naast hem op de voorbank. In gedachten ben ik al het avondeten aan het bereiden. Voorlopig hebben wij geen mes en vork meer nodig. Aan een lepel en rietje hebben we genoeg. Vloeibaar gaan wij eten. Ik ga namelijk hakken, snijden, mixen, kneden, centrifugeren en klutsen.

Als we de roltrap opgaan zien we bovenaan de trap een prachtige stofzuiger staan. 'Dáár zou je mij nou blij mee maken.' zegt lief 'Een nieuwe stofzuiger. Die van mij valt uit elkaar.'

Terwijl hij de stofzuiger nader onderzoekt, ren ik door naar de staafmixerafdeling. Daar staat *mijn* staafmixer tussen al die andere staafmixers. Hij is als enige zwart en steekt stoer en glanzend af tegen de rest. Zijn body is van roestvrij staal in plaats van hard plastic. Zijn messen glinsteren in het tl-licht en zijn vlijmscherp.

Dít moet lief zien!

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Mijn ogen zoeken de winkel af.

Ik zie hem bij de stofzuiger staan. Inmiddels is hij verstrengeld met de slang en glijden zijn vingers over de traploze versnellingsknop. Het snoer dat hij uit het stofzuigerlijf heeft getrokken wordt met één druk op de knop razendsnel naar binnengetrokken. Hij geeft een goedkeurend klopje op de stofzuiger en kijkt op.

Onze blikken vangen elkaar. Onze ogen zeggen 'Ja ik wil!'.

Tweehonderdvijftig euro armer stappen we dolgelukkig de winkel uit. Hij met zijn stofzuiger. Ik met mijn staafmixer.

Intens blij rijden we naar huis. Bij het stoplicht kijkt hij mij ineens geschrokken aan.

'O god! Hier ga je toch geen blog over schrijven hè, morgen? Ik met een *stofzuiger* en jij met een *staafmixer*.'

'Pfff... Nee joh! Wat moet ik daar nou over schrijven? Tuurlijk niet.'

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Ik ben de perfecte vrouw

geplaatst op 30 november 2012

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Ik ben de perfecte vrouw. Zo eentje die moeiteloos met pas gelakte nagels taarten bakt. Die er nog leuk uitziet in een vuilniszak. Die unieke kindertraktaties verzorgt en zelfverzekerd haar publiek toespreekt. Die dansend door het leven gaat.

Zo ben ik normaal gesproken.

Maar vandaag ben ik een zeikerd. Zo'n beklagenswaardige werkende moeder. Die moppert en zeurt omdat ze met moeite alle ballen in de lucht probeert te houden.

Mijn hond kijkt me smekend aan; alsof we níet net hebben gewandeld.

Mijn zoon lijkt wel altijd middagpauze te hebben of nèt vrij te zijn.

Mijn geliefde wil zo vaak mogelijk seks op zoveel mogelijk verschillende plaatsen.

Mijn vriendinnen zijn op vakantie.

Mijn ex houdt zich niet aan de afspraken.

De auto moet naar de APK. Hardlopen schiet erbij in.

Het espressoapparaat moet ontkalkt worden.

De juf wil me spreken.

De vlokken stof liggen in de badkuip en de wasmand loopt over.

Mijn bed zit vol kruimels. De koelkast is leeg.

En alsof dat nog niet genoeg is, heb ik mezelf ook nog Elke Dag Bloggen opgelegd.

Het resultaat is een snotterend hoopje ellende, tissues en een fles wijn.

Ik snuit luidruchtig mijn neus. Echte schoonheid...

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Je zal het maar hebben

geplaatst op 1 december 2012

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Als ik binnenkom is de wachtkamer leeg. Gelukkig.

Voorzichtig ga ik zitten op mijn linker bil. Mijn rechterbil laat ik een beetje naast de zitting hangen. De stoel voelt koud aan. De linoleumvloer glanst. De werkster is vast net vertrokken.

Ik werp een blik op de klok. Ik ben vroeg. Ik zou wel een tijdschrift willen doorbladeren maar die liggen op een keurig stapeltje op de leestafel.

Dan moet ik weer opstaan. Laat maar.

De deur zwaait open. 'Mevrouw Rothuizen! Kom verder.' De dokter houdt de deur met haar ene hand wijd open en de andere hand steekt ze ter begroeting naar mij uit.

Moeizaam kom ik overeind. Als ik haar aankijk zie ik wat ze denkt:

'O nee hé... is het weer zover?'

In haar spreekkamer zegt ze iets heel anders. 'Ga zitten. Wat kan ik voor je doen?' Alsof ze werkelijk geen idee heeft waarvoor ik hier ben.

Ik wijs op mijn lies. 'Ik blijf liever staan.' zeg ik met een klein stemmetje.

'Och kind. Nee toch. Is het weer zover? Nou laat maar eens zien.' zegt ze met medeleven in haar stem.

Terwijl ik me uitkleed, bekijkt ze mijn dossier in haar computer en concludeert dat het twee maanden geleden is dat ik bij haar was.

'Weer dezelfde plek?'

'Nee' zeg ik 'nu aan de andere kant.'

Ik leg mijn joggingbroek over de rand van de stoel naast de behandeltafel.

Ondergoed draag ik niet.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Te pijnlijk.

Ik zie er raar uit in mijn blote kont met grote sokken aan mijn voeten. De dokter is inmiddels naast de behandelafel komen staan. Ze trekt een paar latex handschoenen aan. Om ze goed te laten passen trekt ze zo hard dat ze als elastiekjes terugknappen.

Ik voel me ongemakkelijk als ze toekijkt hoe ik voorzichtig de tafel bestijg. Het papier dat over de tafel is uitgerold knispert onder mijn billen.

De schaamte voorbij ga ik met mijn benen wijd in het volle licht liggen.

Mijn rechterknie zoveel mogelijk naar buiten gedraaid zodat ze er goed zicht op heeft.

Een onduidelijk grommend geluid stijgt op uit de keel van de dokter. Ze draait de bureaulamp bij zodat het schijnsel op het getroffen gebied valt.

Als ze heel voorzichtig voelt begin ik te kermen van de pijn.

'Ik heb het al gezien. Ik ga je verlossen. Wil je verdovings spray? Lijkt me wel nodig.'

We weten allebei wat er gaat komen en we zien er allebei tegenop. Daarvoor hebben we ieder onze eigen redenen.

Ze ontsmet de plek. Ze spuit de verdovende spray erop. De gloeiend hete plek wordt koud. Maar niet gevoelloos. Ze belooft dat ik het niet voel als ze snijdt. Maar dat zegt ze altijd.

Ik draai mijn hoofd weg en haal diep adem. Ik hoor dat ze het folie van het gesteriliseerde mesje afhaalt. Het deksel van de pedaalemmer hoor ik open en dicht gaan.

Ik kijk even snel hoe ver ze is en herken het mesje in haar hand. Het is hetzelfde mesje als mijn pedicure gebruikt om het harde eelt van mijn voeten te snijden. Ik doe mijn ogen dicht.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Een felle snijdende pijn vlamt op in mijn lies. Onmiddellijk wordt de behandelkamer gevuld met de stank van rottend eten. Van dode dieren. Van bedorven vlees. Van verstopte afvoer. Van ontbinding.

Van ontsteking. Misselijkmakend. Smerig.

De dokter draait haar gezicht van me af en ik zie hoe ze haar kokhalsneiging probeert te onderdrukken.

Maar we *zijn* er nog niet.

Ze moet het nu *afmaken*.

Alles moet eruit geduwd worden. Dat kan maar op één manier. Ze moet duwen. Hard duwen om de onderhuidse kanalen leeg te drukken. Net zo lang tot er alleen nog bloed uit komt.

Ik zie de verbandgaasjes die ze op de behandeltafel naast me neer legt. Iedere keer nadat ze heeft geduwd legt ze zo'n vies gaasje met witte pus vermengd met bloed naast mijn been.

Dan duwt ze zo hard dat ik in huilen uitbarst. Het zweet staat op haar voorhoofd. Haar ogen puilen een beetje uit.

'Ik zet even het raam open.' zegt ze.

Ze neemt een volle teug frisse lucht voordat ze weer een blik tussen mijn benen werpt. 'Ik moet *nóg* een keer snijden. Er zitten meerdere kanalen naast elkaar. Ik krijg het er niet in één keer uit.'

Alle handelingen worden herhaald. Mijn nagels laten diepe afdrucken achter aan de binnenkant van mijn handen. Zo hard knijp ik erin.

Als ze de laatste etter eruit heeft geduwd, haalt ze zichtbaar opgelucht adem. Ze legt een drain aan omdat ze bang is dat ik anders morgen weer terug moet komen.

Dat wil ze niet. Ik weet wel waarom.

Gaasjes en een dot watten moeten de boel opvangen totdat ik thuis ben. Ik sta op en ben een beetje duizelig. Terwijl de dokter haar

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

handschoenen in de pedaalemmer gooit, trek ik mijn joggingbroek weer aan. Als ik mijn veters heb gestrikt en wil opstaan, voel ik dat ik mijn broek achterstevoren aan heb getrokken. Ik zeg niks.

Ik verlaat de praktijk en zie dat de wachtkamer inmiddels vol zit. Ik vraag me af of degene na mij nog ruikt wat er op de behandeltafel is gebeurd. Ik ga ervan uit dat de dokter het papier op de tafel inmiddels heeft vervangen.

Als ik in de auto zit doe ik nog een klein huiltje.

Een ik-vind-mezelf-zo-zielig huiltje. Maar de helse pijn begint te zakken nu de druk ervan af is. Als ik maar zorg dat de wond zolang mogelijk open blijft, komt het goed. Dat weet ik uit ervaring.

Ik draai het raampje van de auto open. Ik ruik mezelf. Ik ruik acné ectopica. De zoveelste aandoening met een exotische naam.

Echte schoonheid zit van binnen.

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty

Over Lotty Rothuizen | @LieveLotty

Lotty is eigenaar van Tekststudio Schrijven en Schrappen.

Ik help ondernemers om grote stappen te maken in hun online presentatie waardoor zij meer klanten aantrekken.

internet copywriter | ghostblogger | blogt onbevangen en met open mind | joggingbroeken | hoge hakken | nieuwsgierig | snel afgeleid

Benieuwd wat ik voor jou kan betekenen? Kom op het gratis [Lieve Lotty Skype Spreekuur](#), bel of mail me.

Ik kijk ernaar uit!

Hartelijke groet,

Lotty Rothuizen

Echte schoonheid zit van binnen

@LieveLotty